

Sygn. akt V KO 14/23

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **W. S.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 234 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 marca 2023 r.,
wystąpienia Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na
podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Grodzisku Mazowieckim.**

UZASADNIENIE

W. S. jest oskarżony o to, że w dniu 11 października 2021 roku w Ł. zawiadomił Ministra Sprawiedliwości Prokuratora Generalnego o przestępstwie uszkodzenia ciała w okresie od września do 11 października 2021 r. nieustalonego mężczyzny w wieku około 70 lat poprzez jego bicie po twarzy i kopanie, powodując u pokrzywdzonej bliżej nieokreślone obrażenia ciała, fałszywie oskarżając o jego popełnienie A. K. przed tym organem oraz o przestępstwie kierowania gróźb pozbawienia życia Ministra [...], które miały wzbudzić u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, fałszywie oskarżając o jego popełnienie M. E. przed tym organem wiedząc, że przestępstw tych nie popełniono tj. o przestępstwo z art. 234 k.k. i art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W przedmiotowej sprawie wpłynął wniosek obrońcy oskarżonego o skierowanie sprawy na posiedzenie celem umorzenia postępowania.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z dnia 7 lutego 2023 r., IV K 868/22, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu

równorzędnemu sądowi na podstawie art. 37 k.p.k. Uzasadniając swój wniosek Sąd podniósł, że rozważając choćby hipotetycznie możliwość rozstrzygnięcia zgodnie z wnioskiem, czyli niekorzystne dla oskarżyciela posiłkowego, fakt ten mógłby wywołać u M. E., a także w opinii publicznej, takie wrażenie, że sąd wydał postanowienie o umorzeniu, będąc uprzedzony do strony. M. E. złożył w stosunku do sędzi referentki A. S. zawiadomienie o przekroczeniu uprawnień. Dlatego - zdaniem Sądu - decyzja o umorzeniu postępowania może powodować w odczuciu społecznym przeświadczenie, że sędzia jest uprzedzona do oskarżyciela posiłkowego. Jakiegokolwiek zatem rozstrzygnięcie postępowania, w tym uwzględnienie wniosku obrońcy oskarżonego o jego umorzenie, bądź wydanie rozstrzygnięcia odbiegającego od oczekiwań pokrzywdzonego, może być odczytane przez stronę postępowania, jak również opinię publiczną, za związane z niechęcią, którą sąd w ten sposób wyraża.

Sąd dodał, że złożone przez M. E. zawiadomienia o przestępstwie dotyczą nie tylko sędzi A.S., ale także Przewodniczącego IV Wydziału Karnego, sędziów orzekających w Sądzie Okręgowym w Łodzi, jak również Sądzie Apelacyjnym w Łodzi. Odnoszą się do podejrzenia popełnienia m.in. przestępstwa łapówkarstwa, działania w grupie przestępczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z brzmieniem art. 37 k.p.k. wystąpienie do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu winno być uzasadnione dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 stycznia 2023 r., V KO 118/22 (LEX nr 3457904), „Dobro wymiaru sprawiedliwości musi być (...) rozumiane nie tylko jako wymóg zapewnienia bezstronności subiektywnej sądu, ale ma na celu także zabezpieczenie zewnętrznych pozorów bezstronności (aspekt obiektywny bezstronności).”

Skierowanie zawiadomień o popełnieniu przestępstwa przez A. S., jak również innych sędziów Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi może nie tylko wpływać na ich swobodę orzekania w sprawie, ale także powodować w odbiorze społecznym przekonanie o niezdolności tego sądu do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy. Nie ma przy tym znaczenia, czy to przekonanie znajdzie odzwierciedlenie w rzeczywistym stosunku sędziów do sprawy, czy będzie mylne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.